

Okresní soud v České Lípě
DATOVOU SCHRÁNKOU

30Si33 / 2020

V [redacted] dne 5. února 2020

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel:

[redacted]
[redacted]

Adresa pro doručení dokumentů:

[redacted]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **38 C 52/2011**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **38 C 52/2011**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **05.09.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedenou adresu pro doručení dokumentů:

[redacted]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[redacted]

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 5990 / 2020 Ev. číslo: 5bf4560c-d99a-4d34-877d-e771de28cba1
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 750128454
 Věc: Žádosti o informace

Odesílatel:

ID schránky: [redacted] Typ datové schránky: [redacted]
 Osoba: [redacted] Adresa: [redacted]

Dodáno do DS dne: 05.02.2020 17:47:27 **Odesláno do DS dne:** 05.02.2020 17:47:26

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný
 Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 3
 Sériové číslo certifikátu: 5070fd Platnost: 30.10.2019 - 18.11.2020
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 05.02.2020 17:47:26)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 05.02.2020 17:23:07
 Datum a čas autom. ověření: 05.02.2020 17:50:27

Počet podaných příloh:4

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Okresní soud v České Lípě_14C1582004.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
2		Okresní soud v České Lípě_38C522011.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
3		Okresní soud v České Lípě_48C1992013.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
4		Okresní soud v České Lípě_48C4142013.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh: 05.02.2020 17:50:27 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=spĺhuje	N=nespĺhuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

Koppanová Zuzana Bc.

Od: Koppanová Zuzana Bc.
Odesláno: 13. února 2020 7:43
Komu: [REDACTED]
Předmět: 30 Si 33/2020
Přílohy: 38C52_2011_299(36Co91_2019_299).pdf

[REDACTED]

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

K Vaší žádosti ze dne 5.2.2020 Vám příloze zasílám v anonymizované podobě konečné rozhodnutí zdejšího soudu 38 C 52/2011.

Mgr. Ing. Ivana Šmakalová
místopředsedkyně soudu





ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jarmily Potužákové a soudců JUDr. Barbory Jodasové a Mgr. Ondřeje Matoucha ve věci

žalobce:



zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Malínkem
sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2- Nové Město

proti

žalovanému:



zastoupený advokátem Mgr. Kamilem Štěpánkem
sídlem Jindřicha z Lipé 113, 470 01 Česká Lípa

o zrušení věcného břemene, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 38 C 52/2011-281 ze dne 24. 9. 2018

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem výrokem I. okresní soud zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhá zrušení věcného břemene. Výrokem II. uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 49 712,80 Kč.

2. Rozsudek odůvodnil okresní soud tím, že žalobce je vlastníkem pozemku p. č. [redacted] v obci Nový Bor, katastrální území [redacted] a žalovaný je vlastníkem budovy č. p. [redacted] postavené na pozemku číslo [redacted], budovy bez čísla popisného/čísla evidenčního na pozemku [redacted] pozemku [redacted], pozemku [redacted] v obci Nový Bor, k. ú. [redacted]. Dne 8. 12. 2003 bylo právním předchůdcem žalobce zřízeno věcné břemeno chůze a jízdy všech druhů motorových vozidel přes tento pozemek pro vlastníka nemovitostí budovy [redacted] postavené na pozemku číslo [redacted] a dalších výše uvedených nemovitostí za náhradu. Na základě kupní smlouvy ze dne 18. 11. 2009 nabytí právní předchůdce žalovaného pozemek [redacted] v obci Nový Bor k. ú. [redacted]. Dne 2. 11. 2011 nabytí pozemky původního žalobce [redacted] a dne 22. 8. 2012 nabytí pozemky původního žalovaného [redacted]. Pozemek žalovaného číslo [redacted] sousedí přímo s veřejnou komunikací, chodníkem na ulici [redacted], pozemky žalobce [redacted] sousedí přímo s veřejnou komunikací, vozovkou na ulici, [redacted]. Žalovaný užívá pozemek [redacted] k průjezdu vozidel osobních i nákladních a průchodu osob. Budova [redacted] k níž je přístup přes pozemek [redacted] má ve svém průčelí od roku 1985 vestavěnou lehkou ocelovou konstrukci, která je odstranitelná a je pod ní možné zřídit průjezd o maximální výšce 4,09 m při odstranění nově zbudované římsy a maximální šíři 5,41 m. Vytvoření průjezdu v budově [redacted] si vyžádá investice spočívající nejen v odstranění kovové vestavby, ale náklady na projektovou činnost, v rozsáhlé úpravě komunikace a možné potřebě přeložení inženýrských sítí. Problematické je napojení sjezdu na pozemek žalovaného i z hlediska dopravního. Podle příslušného odboru dopravy městského úřadu není sjezd realizovatelný pro nemožnost jeho napojení na veřejnou pozemní komunikaci. Okresní soud se zabýval otázkou, zda tvrzený nový přístup oprávněného z věcného břemene přes pozemek [redacted] je způsobilý zajistit oprávněnému minimální možný přístup k jeho nemovitostem, tedy zda změna poměrů vůbec může vyvolat právní následky vedoucí až ke zrušení věcného břemene zaručujícího založenému přístup k jeho nemovitostem. Po právní stránce věc posoudil podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění do 31. 12. 2013 vzhledem k tomu, že k právnímu úkonu měnícímu poměry účastníků, tedy k nabytí pozemku [redacted] došlo v roce 2009. Právní poměry účastníků proto posuzoval podle ust. § 151n až 151p občanského zákoníku a na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že věcné břemeno práva chůze a jízdy vzniklo ve smyslu § 151o odst. 1 občanského zákoníku na základě smlouvy uzavřené právními předchůdci účastníků a podle § 151n odst. 2 přešlo na nynější účastníky. Uzavřel, že nabytím pozemku [redacted] oprávněným z věcného břemene došlo ke změně poměrů, nikoliv však takové, jakou předvídá ust. § 151p odst. 3 občanského zákoníku. Poukázal na to, že změna poměrů musí přivodit takový stav, aby oprávněný z věcného břemene mohl realizovat přístup ke svým nemovitostem v takovém rozsahu, jaký mu zajišťovalo věcné břemeno. Ve smyslu zákona o pozemních komunikacích (§ 10 Odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb.) a ust. § 1 odst. 1 a § 12 odst. 1 vyhl. 104/1997 Sb., takový sjezd na pozemek žalovaného zřídit nelze, neboť by byl v bezprostřední blízkosti stávajícího sjezdu na pozemek žalobce. Pro případ, že by soud zvolil jinou interpretaci než správní orgán ohledně vzdálenosti sjezdů s ohledem na povahu těchto sjezdů tak, že by obsahově při jiné interpretaci dopravních předpisů zřízení sjezdu nic nebránilo, zůstává zde formální překážka, kterou je negativní stanovisko správního orgánu, který chrání i jiné zájmy než zájmy vlastníků na příjezd k jejich nemovitostem, např. bezpečnost účastníků silničního provozu, kteří by byli potenciálně ohroženi nepřehledným a komplikovaným spojením dvou blízkých frekventovaných sjezdů, zřízení dalšího sjezdu by bylo v rozporu s ust. § 12 odst. 1 vyhlásky. Okresní soud se dále zabýval i námitkou možné neplatnosti smlouvy o zřízení věcného břemene, vzhledem ke kolaudačnímu rozhodnutí z roku 1986, tuto námitku neshledal důvodnou jednak vzhledem k rozsahu, kterým byl výkon práva z věcného břemene realizován, tedy dlouhodobému používání vjezdu i pro jiná vozidla než osobní, i s přihlédnutím k judikatuře a poukázal rovněž na to, že žalobce se nedomáhal výroku soudu, kterým by věcné břemeno bylo omezeno. Případným neshledal ani argument žalobce o nepečlivosti žalovaného při rekonstrukci komunikace v ulici [redacted]

██████████ a to s ohledem na stanovisko Městského úřadu v Novém Boru, odboru dopravy, z něhož vyplývá, že sjezd na pozemek žalovaného nemůže být zřízen zejména pro překážky z hlediska dopravního. Z uvedených důvodů proto žalobu zamítl a úspěšnému žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 142 občanského soudního řádu.

3. Proti tomuto rozsudku se včas odvolal žalobce a navrhl, aby krajský soud rozsudek okresního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalobce nesouhlasí se závěrem okresního soudu, že nabytím pozemku ██████████ oprávněným z věcného břemene došlo ke změně poměrů, nikoliv však takové, jakou předvídá ust. § 151p odst. 3 občanského zákoníku. Konstatuje, že okresní soud své závěry postavil zejména na stanovisku Městského úřadu Nový Bor ze dne 8. 7. 2016, v kterém je sice konstatováno, že z důvodu absence sjezdu není aktuálně možný vjezd z ulice ██████████, není však možné z tohoto stanoviska učinit závěr, který učinil okresní soud, tedy že by nebylo možné sjezd na uvedený pozemek žalovaného z veřejné komunikace vybudovat. Okresní soud dovodil svůj závěr o nemožnosti vybudování sjezdu z ustanovení zákona o pozemních komunikacích a vyhl. č. 104/1997 Sb., kterou se zákon o pozemních komunikacích provádí, přičemž nejmenší možnou vzdálenost nově budovaných křižovatek na komunikacích (50 metrů) lze zjistit ze závazné ČSN 736102 a bližší podrobnosti nalezl v doporučených ČSN 736101 a ČSN 736110. Ze samotného stanoviska Městského úřadu Nový Bor, z něhož soud vychází, vyplývá, že vzdálenost dvou křižovatek může v odůvodněných případech a při rekonstrukcích klesnout pod uvedené hodnoty (50 metrů) a dále z tohoto stanoviska vyplývá, že nelze předjímat obsah stanoviska vlastníka dotčené pozemní komunikace a závazného stanoviska policie, ani výsledek případného správního řízení ve věci žádosti o povolení takto umístěného sjezdu. Závěr soudu, že nelze na pozemek č. ██████████ zřídit sjezd z ulice ██████████ považuje proto za nesprávný, minimálně předčasný. Vedle toho žalobce poukazuje na některé další pro rozhodnutí ve věci důležité skutečnosti spočívající v tom, že žalovaný sám potvrdil, že ke svým nemovitostem může přistupovat hned dvěma dalšími cestami, a to jednak přes pozemky ve vlastnictví pana ██████████ a dále přes pozemky ve vlastnictví pana ██████████ s kterým ale nemá uzavřenu smlouvu, dále že žalovaný prováděl stavební úpravy budovy ██████████ v průběhu soudního řízení, které vytvářejí překážky pro znovuoobnovení vjezdu a navyšoval tak náklady, které bude třeba vynaložit na zřízení průjezdu pod uvedenou budovou, dále na to, že žalovaný používá pozemek žalobce ██████████ k vjezdu nákladních automobilů, což je v rozporu s kolaudačním rozhodnutím ze dne 3. 1. 1986, na základě něhož byl povolen vjezd pouze pro osobní automobily a rovněž poukazuje na pasivitu žalovaného, který přesto, že má právní možnosti zajistit si s ohledem na podstatnou změnu poměrů vlastní adekvátní přístup ke svým nemovitostem, tedy přístup, který by nezasahoval do výkonu vlastnického práva žalobce k pozemku ██████████, tyto možnosti nehodlá využít.
4. Žalovaný se k odvolání žalobce nevyjádřil.
5. Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a odvolání žalobce neshledal důvodným.
6. Vzhledem k tomu, že soudní řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2014, tedy před účinností zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění pozdějších předpisů, krajský soud projednal odvolání žalobce podle dosavadní právní úpravy (čl. II bod 2 přechodných ustanovení novely zákona č. 293/2013 Sb.).
7. Krajský soud vyzval usnesením ze dne 11. 6. 2019 č.j. 36 Co 91/2019-295 účastníky řízení podle § 101 odst. 4 občanského soudního řádu, aby se ve lhůtě 7 dnů od doručení usnesení vyjádřili, zda souhlasí s projednáním odvolání proti napadenému rozsudku bez nařízení odvolacího jednání v souladu s § 214 odst. 3 občanského soudního řádu. Žalobce ani žalovaní se ve stanovené lhůtě nevyjádřili, dali tak najevo souhlas s postupem navrženým odvolacím soudem a krajský soud proto rozhodl o odvolání v souladu s ust. § 214 odst. 3 občanského soudního řádu bez nařízení odvolacího jednání.

8. Jde o sporné řízení a okresní soud při posuzování nároku žalobce správně vycházel ze zjištěného skutkového stavu, který účastníci vzhledem k tomu, že nejde o věc uvedenou v ust. § 120 odst. 2 občanského soudního řádu svojí aktivitou určili. Vycházel tedy z tvrzení účastníků a jimi navržených důkazů. Jak vyplývá z protokolu o jednání ze dne 17. 9. 2018, účastníci byli okresním soudem poučeni podle ust. § 119a občanského soudního řádu a vzhledem k systému neúplné apelace, na kterém je vybudováno odvolací řízení ve věcech sporných, účastníci nemohou v odvolacím řízení uplatňovat skutečnosti a důkazy, které mohli uplatnit před soudem I. stupně.
9. Před okresním soudem proběhlo řádné dokazování, okresní soud vycházel z důkazů navržených účastníky, veškeré důkazy řádně provedl a dospěl ke správným skutkovým zjištěním a krajský soud na skutková zjištění okresního soudu pro stručnost svého odůvodnění odkazuje a ze skutkových zjištění okresního soudu vychází.
10. Okresní soud se při aplikaci hmotného práva správně řídil ustanoveními občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., který byl v době, kdy došlo ke změně poměrů spočívající ve skutečnosti, že žalovaný nabyl do svého vlastnictví pozemek [redacted] účinný (§ 3028 odst. 2 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.).
11. Žalobce se v posuzované věci domáhá zrušení věcného břemene, práva chůze a jízdy přes svoji nemovitost pozemkovou [redacted] ve prospěch nemovitostí ve vlastnictví žalovaného – budovy [redacted] a dalších založeného smlouvou o zřízení věcného břemene ze dne 8. 12. 2003 uzavřenou právními předchůdci obou účastníků. Věcné břemeno bylo vloženo do katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa s právními účinky k 10. 12. 2003 na základě rozhodnutí č.j. [redacted]. Věcné břemeno bylo zřízeno z důvodu, že přístup k nemovitostem ve vlastnictví žalovaného byl možný pouze přes pozemek žalobce. Žalovaný však nabyl do svého vlastnictví pozemek [redacted] který spojuje veřejnou komunikaci s pozemkem žalovaného [redacted] a žalovaný má díky této skutečnosti nyní zajištěn přímý přístup ke svým nemovitostem po pozemku ve svém vlastnictví. Protože mezi věcným břemenem a výhodou žalovaného vznikl hrubý nepoměr, žalobce navrhl zrušení věcného břemene za přiměřenou náhradu.
12. Žalovaný se žalobě bránil s tím, že pozemek, jehož se stal vlastníkem, tj. [redacted] může sloužit pouze k přístupu chodců do areálu, nikoliv však jako vjezd pro vozidla, což je z hlediska fungování firem umístěných v areálu rozhodující.
13. Podle § 151n odst. 1 občanského zákoníku věcná břemena omezují vlastníka nemovité věci ve prospěch někoho jiného tak, že je povinen něco trpět, něčeho se zdržet nebo něco konat. Práva odpovídající věcným břemenům jsou spojena buď s vlastnictvím určité nemovitosti, nebo patří určité osobě. Podle odst. 2 citovaného ustanovení věcná břemena spojená s vlastnictvím nemovitostí přecházejí s vlastnictvím věci na nabyvatele.
14. Podle § 151o odst. 1 o.z. věcná břemena vznikají písemnou smlouvou, na základě závěti ve spojení s výsledky řízení o dědictví, schválenou dohodou dědiců, rozhodnutím příslušného orgánu nebo zákona. Právo odpovídající věcnému břemeni lze také nabýt výkonem práva (vydržením). K nabytí práva odpovídajícího věcným břemenům je nutný vklad do katastru nemovitostí. Podle odst. 2 smlouvou může zřídit věcné břemeno vlastník nemovitosti, pokud zvláštní zákon nedává toto právo i dalším osobám.
15. Podle § 151p odst. 1 o.z. věcná břemena zanikají rozhodnutím příslušného orgánu nebo ze zákona. K zániku práva odpovídajícího věcnému břemeni smlouvou je nutný vklad. Věcné břemeno zanikne, nastanou-li takové trvalé změny, že již věc nemůže sloužit potřebám oprávněné osoby nebo prospěšnějšímu užívání její nemovitosti; přechodnou nemožností výkonu práva věcné břemeno nezaniká (odst. 2).

16. Podle § 151p odst. 3 věta první občanského zákoníku vznikne-li změnou poměrů hrubý nepoměr mezi věcným břemenem a výhodou oprávněného, může soud rozhodnout, že se věcné břemeno za přiměřenou náhradu omezuje nebo zrušuje.
17. Z posledně citovaného ustanovení je zřejmé, že dojde-li ke změně poměrů zakládající hrubý nepoměr mezi věcným břemenem a výhodou oprávněného, může se povinný domáhat, aby soud věcné břemeno zrušil. Na rozdíl od odst. 2 nedochází k zániku věcného břemene přímo ze zákona. Soud tak nemůže pouze deklaratorně konstatovat zánik věcného břemene. K zániku věcného břemene podle tohoto odstavce (odst. 3) je nezbytné konstitutivní rozhodnutí soudu.
18. Občanský zákoník blíže neuvádí, v čem má spočívat změna poměrů, která by odůvodňovala změnu úpravy rozsahu a obsahu věcného břemene. Může jí být změna nejen v objektivních okolnostech, ale i v osobních poměrech účastníků, pokud se výrazným způsobem dotýká dalšího obsahu či trvání věcného břemene mající vliv na výkon práva, případně jak se projevila na užívání nemovitosti věcným břemenem zatížené. Při rozhodování o omezení nebo zrušení věcného břemene v důsledku změny poměrů je třeba brát v úvahu všechny okolnosti věci, především je třeba zjistit, zda došlo ke změně poměrů a v kladném případě posoudit, na kolik tato změna měla vliv na způsob výkonu práva odpovídajícího věcnému břemeni a jak se projevila na užívání nemovitosti věcným břemenem zatížené a vzít do úvahy újmu, která oprávněnému nastane v důsledku omezení nebo zrušení věcného břemene za náhradu, a porovnat ji s případnou újmu, která vznikla vlastníkům zatíženého pozemku v důsledku změny poměrů. Z gramatického výkladu ustanovení je zřejmé, že zákon požaduje, aby hrubý nepoměr mezi věcným břemenem a výhodou oprávněného nastal v příčinné souvislosti (srovnej Věcná břemena od A do Z 3. vydání, Praha Linde 2006 str. 77,78, autoři Bradáč, A.; Fiala, J.). Hrubý nepoměr je třeba posuzovat do značné míry kvalifikovaně, neboť v situacích, kdy na jedné straně jsou takřka výhradně práva a na druhé straně v zásadě pouze povinnosti, je nutné posuzovat kvalifikovanost a závažnost nastalých změn vždy v konkrétním případě s ohledem na přirozenou disproporci ve vzájemném postavení. Je proto třeba primárně porovnat stav před změnou poměrů a po této změně ve vztahu k dopadům této změny na práva a povinnosti vyplývající z věcného břemene.
19. Okresní soud založil své rozhodnutí na závěru, že nabytím pozemku [REDAKCE] oprávněným z věcného břemene v daném případě nastala změna poměrů, nikoliv však taková, kterou předvídá ust. § 151p odst. 3 občanského zákoníku. Odvolací soud se s tímto závěrem ztotožňuje, neboť změna poměrů, která by mohla mít vliv na způsob výkonu práva odpovídajícího věcnému břemeni, by musela být takového rázu, aby zajistila přístup žalovaného k jeho nemovitostem v rozsahu, který mu zajišťuje věcné břemeno, tj. aby žalovaný a ostatní osoby využívající jeho nemovitosti mohli na pozemek [REDAKCE] který navazuje na nemovitosti ve vlastnictví žalovaného, odbočit z veřejné komunikace, vjet na něj a odjet z něho všemi druhy motorových vozidel tak, jak mu zajišťuje předmětné věcné břemeno. Sama skutečnost, že žalovaný vlastní pozemek hraničící s veřejnou komunikací žalovanému realizovat přístup k jeho nemovitostem nezajišťuje, neboť jak vyplývá z výsledků dokazování, zejména ze stanoviska Městského úřadu v Novém Boru - odboru dopravy z 8. 6. 2016 a přiložené fotodokumentace, z důvodu absence sjezdu není možný vjezd z ulice [REDAKCE] na pozemek [REDAKCE]. Stanovisko obsahuje dále upozornění, že podle § 10 zákona o pozemních komunikacích je k připojení sousední nemovitosti mj. k místní komunikaci nebo k úpravě takového připojení nutné předchozí povolení silničního správního úřadu (kterým je v daném případě právě odbor dopravy). Stanovisko dále odkazuje na § 11 odst. 1 vyhlášky 104/1997 Sb., podle níž se vzájemná připojení pozemních komunikací zřizují tak, aby svým umístěním a provedením vyhovovala bezpečnosti silničního provozu, zajišťovala potřebnou dopravní výkonnost, potřebný rozhled, podmínky pro plynulé vedení a průjezd dopravních proudů a řádné odvodnění. Nejmenší vzdálenosti nově budovaných křižovatek na komunikacích, umístění a uspořádání křižovatek obsahuje závazná ČSN 73 6102 a v doporučených ČSN 73 6101 a 73 6110. Sjezdy a nájezdy na místní komunikaci lze zřídit, jen pokud splňují vzájemné vzdálenosti připojení únosné z hlediska

bezpečnosti a plynulosti provozu (§ 12 odst. 1 písm. c) vyhlášky, přičemž podle ČSN 73 6110 je nejmenší vzdálenost křižovatek u předmětné funkční skupiny místní komunikace 50 m s tím, že dle poznámky může v odůvodněných případech při rekonstrukcích vzdálenost klesnout pod uvedenou hodnotu. Ze stanoviska vyplývá, že v daném případě by vzdálenost stávajícího a nového sjezdu byla prakticky nulová, což je v rozporu se zněním § 11 odst. 1 a § 12 odst. 2 písm. c) vyhlášky. Stejně tak ze znaleckého posudku Ing. Miroslava Bureše vyjadřujícího se k posouzení možnosti zřídit průjezd pozemkem [REDAKCE] včetně toho jaká vozidla by byla způsobilá projíždět průjezdem v budově [REDAKCE] a jaké by byly náklady na tento průjezd, je zřejmé, že po technické stránce by bylo lze průjezd přes obě parcely zřídit, problém je však s připojením na městskou komunikaci, a to s odkazem právě na stanovisko odboru dopravy Městského úřadu Nový Bor, z něhož se jeví připojení být spíše nepravděpodobné. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že šířka průjezdu budovou [REDAKCE] je dostačující, výška průjezdu bude zásadně závislá na technickém řešení, neměl by však vzniknout dojem, že bude stačit odstranit vestavbu, srovnat asfalt a průjezd je vybudovaný, neboť zejména při průjezdu pro nákladní dopravu musí být konstrukce vozovky odpovídající s tloušťkou pravděpodobně několik desítek centimetrů a rozhodující může být únosnost vozovky. V místech jsou uloženy inženýrské sítě, nejsou k dispozici informace o kvalitě podloží a jeho únosnosti a bez stavebního, eventuálně geologického průzkumu a posouzení odborníkem z oboru dopravních staveb nelze činit jakékoliv závěry. Náklady na zřízení průjezdu budovou [REDAKCE] budou závislé na provedení vozovky, připojení na ulici [REDAKCE] parametrech podjezdu a dalších skutečnostech a lze je odhadovat pouze velmi zhruba, po zpracování projektu by je měl vyčíslit položkový rozpočet.

20. Podle § 154 odst. 1 o. s. ř. pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení.
21. Z hlediska právního posouzení věci je rozhodující stav v době vyhlášení rozsudku ve věcech, v nichž rozsudkem dochází ke vzniku, změně nebo zániku právního vztahu mezi účastníky. O takový případ jde i v případě rozhodnutí o zániku věcného břemene podle § 151p odst. 3 o.s.ř., k němuž je nezbytné konstitutivní rozhodnutí soudu. Odvolací soud nesdílí námitku žalovaného v odvolání, že rozhodnutí okresního soudu je předčasné. Ku dni rozhodnutí okresního soudu (ani odvolacího soudu) sjezd z veřejné komunikace na pozemek žalovaného [REDAKCE] neexistuje a o jeho možném zřízení s ohledem na technické podmínky v místě, zejména skutečnost, že sjezd zřízený na pozemku žalobce [REDAKCE] který je věcným břemenem zatížen, přímo hraničí s pozemkem žalovaného [REDAKCE] žádný důkaz nesevřdí. Závěr okresního soudu proto i podle názoru odvolacího soudu odpovídá výsledkům provedeního dokazování. V řízení rovněž nebylo ani tvrzeno, tím méně prokázáno, že by žalovaný měl zajištěn po právní stránce přístup ke svým pozemkům jinými cestami a nemovitosti žalovaného by se tak po zrušení věcného břemene ocitly bez právně zajištěného přístupu. K námitce žalobce naznačující neplatnost předmětné smlouvy o zřízení věcného břemene, chůze a jízdy vzhledem ke kolaudačnímu rozhodnutí vydanému 3. 1. 1983, na základě něhož byl povolen tímto vjezdem pouze vjezd pro osobní automobily, odvolací soud odkazuje na ustálenou judikaturu soudů, podle níž v řízení o žalobě na zrušení věcného břemene nejsou právně relevantní námitky o jeho neexistenci, například usnesení Nejvyššího soudu 22 Cdo 2839/2004. Vzhledem k okolnostem posuzované věci není relevantní ani námitka žalobce, že žalovaný provádí i v průběhu řízení stavební úpravy budovy [REDAKCE] čímž vytváří překážky pro znovuoobnovení vjezdu a zvyšuje tím náklady na vynaložení zřízení průjezdu pod uvedenou budovou.
22. Ze všech uvedených důvodů byl proto rozsudek okresního soudu jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. včetně výroků o nákladech řízení potvrzen.
23. V odvolacím řízení byl úspěšný žalovaný, žádné náklady mu v odvolacím řízení však nevznikly, proto bylo o nákladech odvolacího řízení rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku II (§ 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustné odvolání.

Lze proti němu podat dovolání prostřednictvím advokáta do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, u Okresního soudu v České Lípě, ale pouze tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Liberec 19. července 2019

JUDr. Jarmila Potužáková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Michaela Böhmová

Michaela Böhmová
Digitálně podepsal
Michaela Böhmová
Datum: 2019.08.08
14:25:30 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 05.09.2019. Připojení doložky provedla Pavla Jeníková dne 11.02.2020.